

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/103/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának Jpe.II.60.002/2024/10. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő (Molnár & Társa Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Molnár István) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése sérelmére alapozva kérte a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának Jpe.II.60.002/2024/10. számú határozata (a továbbiakban: Jpe. Határozat) alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz alapját képező bírósági eljárás alperese volt. A cselekvőképességet korlátozó gondnokság alatt álló felperesnek – 2015. december 10-én – egy, az indítványozó biztosítótársaságnál kötelező gépjármű felelősségbiztosítással rendelkező gépjárművezető nem adta meg a gyalogos átkelőhelyen az elsőbbséget és elütötte. A baleset következtében a felperes 8 napon túl gyógyuló, súlyos, életveszélyes sérüléseket szenvedett.
- [4] A felperes 2016. november 2. napján terjesztette elő kárigényét az indítványozónál és a felek között peren kívüli egyeztetés indult. Az indítványozó 2017. január 23-án közölte, hogy a kárigény elbírálásához orvosszakértői vizsgálatot tart szükségesnek, és további dokumentációt kért be a felperestől. Az indítványozó 2017. május 25. napját követően 300.000 forint jogcím nélküli előleget, 20.000 forint ruházatra és

ingóságokra vonatkozó átalány összeget és 5.071 forint kamatot fizetett ki a felperesnek. 2020. május 18-án az indítványozó a kárigényének elbírálásához további orvosi iratokat kért be a felperestől, majd 2020. július 3. napján 500.000 forint jogcím nélküli előleget és 21.845 forint kamatot fizetett meg a felperesnek. Az orvosszakértői vizsgálat és vélemény 2020. december 8-án készült el, azt az indítványozó 2021. február 24-én küldte meg a felperesnek. Az indítványozó 2021. április 16. napján kelt iratában – elévülésre hivatkozással – megtagadta a kárigény rendezését azzal, hogy a felperes sérelemdíj iránti igénye a perbeli baleset bekövetkezésének napján, vagyis 2015. december 10-én esedékessé vált és 2020. december 10-én elévült.

- [5] A felperes keresetében egyebek mellett 3.400.000 forint sérelemdíj és kamata megfizetésére kérte kötelezni az indítványozót. Az indítványozó a követelés elévülésére hivatkozással a sérelemdíjra irányuló kereset elutasítását kérte.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az indítványozót egyes kárigények megfizetésére, de a sérelemdíjra irányuló keresetet elutasította. Ítéletének indokolása szerint a felek között a peren kívüli egyeztetés közel egy évvel a baleset bekövetkezését követően indult meg, ez és annak évekig tartó folyamata nem tekinthető olyan menthető indoknak, ami a felperest gátolta volna abban, hogy az elévülési időn belül peres eljárást indítson az indítványozóval szemben. A felperes sérelemdíj iránti igénye elévülésének nyugvása sem állapítható meg, ezért az igény 2020. december 10. napján elévült.
- [7] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és kötelezte az indítványozót a 3.400.000 forint sérelemdíj és kamata megfizetésére. A jogerős ítélet indokolása szerint a felek közötti egyeztetés folyamata, az indítványozó időközbeni kifizetései, az orvosszakértői vizsgálatok elvégzése alapján a felperes kellő alappal feltételezhette, hogy a peren kívüli igényérvényesítési mód, legalábbis részben, eredményre vezet, azok befejezéséig szükségtelen peres eljárást kezdeményeznie. Mindez a felperes igényérvényesítésének késedelme vonatkozásában menthető oknak számít, és a felperes csak a 2021. április 16-án kelt, az igényt elutasító alperesi irat kézhezvételével értesült arról, hogy a peren kívüli igényérvényesítési mód nem vezetett eredményre. A sérelemdíj iránti igény elévülése ennek megfelelően 2016. november 2. napjától 2021. április 16. napjáig a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:24. § (1) bekezdése alapján nyugodott.
- [8] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes sérelemdíj és kamata iránti kereseti kérelme elutasítását kérte.
- [9] A Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét nem találta megalapozottnak, és a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria egyetértett a jogerős ítéletben foglaltakkal abban, hogy a felperes az indítványozó magatartása alapján okkal feltételezhette az indítványozó részéről a peren kívüli kárrendezést, nem volt oka a követelését perben érvényesíteni, ami a részéről menthető oknak minősül. Jogszerűen állapította meg ezért a jogerős ítélet az adott időszakra az elévülés nyugvását, ezt

követően pedig a felperes már a törvényben megszabott határidő alatt terjesztette elő a keresetét, így a követelés nem évült el.

- [10] A Kúria ítélete ellen az indítványozó terjesztett elő a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (1) és (2) bekezdésére alapítva jogegységi panaszt, amelyben állította, hogy a Kúria az ítéletével az általa megjelölt, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozatoktól jogkérdésben indokolatlanul tért el, és kérte, hogy a Jogegységi Panasz Tanács döntsön a kötelező jogértelmezésről, az indokolatlan eltérésre figyelemmel az ítéletet helyezze hatályon kívül, és utasítsa az eljáró tanácsot új eljárásra és új határozat hozatalára.
- [11] A jogegységi panasz indokolása szerint a Kúria a támadott határozatában indokolatlanul tért el jogkérdésben a Kúria Pfv.21.044/2018/9., Pfv.21.198/2020/8., Pfv.21.484/2021/6. és Mfv.10.172/2022/3. számú határozataitól. Kifejtette, hogy a Ptk. 6:24. § (1) bekezdése nem határozza meg, hogy mi minősül menthető oknak, ezért e tekintetben van helye bírói jogfejlesztésnek, ami azonban nem lehet *contra legem*, nem térhet el a normaszövegből következő jogalkotói akarattól.
- [12] A Kúria a Jpe. Határozatban a jogegységi panaszt nem találta megalapozottnak, mivel a támadott határozat és a Pfv.21.044/2018/9. számú referenciahatározat részben eltérő tényálláson alapul. Az eljárások során a Kúria eltérő körülményeket értékel, ebből következően a panaszos által hivatkozott jogkérdésben való eltérés ügyszakosság hiányában nem volt vizsgálható, és így nem állapítható meg az sem, hogy a hivatkozott jogkérdésben a támadott határozat eltért volna a referenciahatározattól, ezért a Jogegységi Panasz Tanács - a Bszi. 41/D. § (3) bekezdése alapján - a jogegységi panaszt elutasította, mert a panasszal támadott ítélet és a panaszban és a felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott referenciahatározat között a felvetett jogkérdésben való eltérés nem volt megállapítható.
- [13] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz az Abtv. 27. § alapján, melyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése sérelmére alapozva kérte a Jpe. Határozat alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [14] Panaszának indokolásaként előadta, hogy a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa az ügyszakosság hiányát kifejezetten iratellenes (valótlan); illetve a panasszal támadott szaktanácsi határozatban nem értékelt tények alapján állapította meg. Az ügyszakosság hiányának *contra legem* megállapítása miatt a Kúria érdemben már nem vizsgálta az indítványozó jogegységi panaszát. Azzal, hogy a Kúria mellőzte az indítványozó jogegységi panaszában hivatkozott szaktanácsi határozatok összevetését, önkényesen megsértette az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében foglalt kötelezettségét, így pedig indítványozó elesett az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti hatékony jogorvoslat jogától, amit a jogegységi panasz biztosít

számára. A Kúria normatív rendelkezés hiányában dolgozta ki a jogalkalmazás, esetünkben az ügyazonosság szempontjait.

- [15] Az indítványozó utal arra, hogy az Alkotmánybíróság egyedül a 3163/2021. (IV. 22.) számú AB végzés [34] indokolás-bekezdésében rögzítette, hogy az iratellenesség - alkotmányjogi szempontból - nem hozható összefüggésbe az indokolt bírói döntés követelményével. Mivel az indítványozó a jelen ügyben nem az indokolt döntéshez való jogával összefüggésben kéri értékelni az iratellenességet, hanem a bírói önkényen keresztül a jogorvoslat jogával összefüggésben, és az iratellenesség kapcsán nem alakult ki értékelhető alkotmánybírói gyakorlat, ezért úgy véli, hogy a Jpe. Határozat kapcsán állított sérelem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést is érint.
- [16] A Jpe. Határozat ügyazonosság körében tett iratellenes megállapításai és a szaktanácsához képest új szempontok felhozása sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, amellyel a Határozat eléri a *contra constitutionem* szintjét azáltal, hogy a Kúria jogegységi panasz tanácsa önkényesen eloldotta magát a jogerősen megállapított történeti tényektől.
- [17] Az indítványozó szerint a Kúria önkényesen járt el akkor, amikor miután megállapította, hogy a támadott felülvizsgálati határozat irreleváns szempontok alapján állapította meg az ügyazonosság hiányát, további szempontok alapján vizsgálódott, amelyekkel kapcsolatban az indítványozó nem fejthette ki álláspontját; másrészt a fentiek után iratellenesen rögzítette, hogy a perbeli esetben jelentős kifizetések történtek a felperes részére, míg a referenciahatározatként hivatkozott 2018-as Kúriai Ítéletben nem voltak ilyen kifizetések; harmadrészt a Kúria szintén iratellenesen állapította meg, hogy a referenciahatározatként hivatkozott 2018-as Kúriai határozatban „a károsult a kárüggyel kapcsolatosan a biztosító részéről érdemi választ nem kapott” míg a 2023-as Kúriai Ítélet ügyében folyamatos tárgyalások voltak a peres felek között; és negyedrészt, iratellenesen állította, hogy a 2018-as Kúriai Ítéletet meghozó szaktanács - az elévülés nyugvása körében - nem értett egyet a jogerős ítélettel.
- [18] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [19] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-ára alapozott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve.
- [20] Az indítványozó a támadott Jpe. Határozatot 2024. november 11. napján vette át, és e döntéssel összefüggésben alkotmányjogi panaszát a határozat átvételéhez képest határidőben, 2025. január 10. napján terjesztette elő a Kúria útján.

- [21] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, ugyanis az alkotmányjogi panasz alapját képező bírósági eljárás alperese volt. A Jpe. Határozat ellen jogorvoslatnak helye nincs. Az indítványozó jogi képviselője az Alkotmánybíróság eljárására is kiterjedő meghatalmazását csatolta.
- [22] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „a jogegységi panasz eljárás *sui generis* eljárás, melyben az azt lezáró érdemi döntés az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján támadható alkotmányjogi panasszal. {3072/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [14], 3517/2023. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [12]}
- [23] A támadott döntés az indítványozó jogegységi panaszát elutasította, így a fentiek értelmében alkotmányjogi panasszal támadható.
- [24] Az Ügyrend 32/B. § (4) bekezdése lehetőséget biztosít arra, hogy Kúria jogegységi panaszt elutasító döntése alkotmányjogi panasszal önállóan is megtámadható legyen, azonban ilyen esetben ugyanezen rendelkezés második mondatának megfelelően az Alkotmánybíróság a jogegységi panasszal támadott határozatot és az azzal felülvizsgált bírói döntést már nem vizsgálhatja.
- [25] 2.2. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt formai követelményeknek a jogegységi panasz tárgyában született döntés tekintetében eleget tesz. Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. §-a]; és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése]; és kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére is.
- [26] 3. Az Alkotmánybíróság ezután az Abtv. 29. §-ában, az indítvány befogadásához szükséges további feltételek fennállását vizsgálta.
- [27] Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [28] 3.1. Az Alkotmánybíróságnak részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tartalmát érintően. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [29] 3.2. A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az

Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi, törvényességi kérdések ismételt felülbírálatába.

- [30] Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján „(...) nem feladatköre az Alkotmánybíróságnak – és erre vonatkozó hatásköre sincs – hogy az ügyazonosság vagy a jogkérdésben való eltérés tekintetében állást foglaljon, bírói döntést törvényességi kérdésekben és szempontok alapján felülbíráljon. Ezeknek a kérdéseknek a vizsgálata és értékelése, azokban való állásfoglalás és döntés meghozatala a vonatkozó törvény alapján a Kúria erre kijelölt tanácsának a hatáskörébe tartozik. Az Alkotmánybíróság feladata nem a bíróságok tény-, illetve jogkérdésekben elfoglalt álláspontjának a felülvizsgálata, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot a bíróságoktól számon kérje” (lásd: 3340/2022. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [28]; 3437/2022. (X. 28.) AB végzés, Indokolás [30]; 3013/2023. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [25]; 3006/2023. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [26]).
- [31] A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy az indítványban foglaltak teljesítése valójában erre irányul. Az indítványozó által a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme kapcsán előadott érvek ugyanis kívül esnek az alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán. A támadott döntés kapcsán az indítványozó alapvetően abban látja a tisztességes bírósági eljáráshoz illetve a jogorvoslathoz való joga sérelmét, hogy a Jogegységi Panasz Tanács arra a következtetésre jutott, hogy – a releváns tényállási elemek különbözősége okán – a beadványában megjelölt egyik korábbi, a BHGY-ben közzétett döntés tényállása releváns körben tér el a jogegységi panasszal támadott kúriai határozat alapjául szolgáló ügy tényállásától.
- [32] Az Alkotmánybíróság a 3072/2025. (III. 7.) AB végzésben megállapította: az, hogy a Kúria az indítványozó által hivatkozott, a BHGY-ben közzétett kúriai döntések és a jogegységi panaszban támadott kúriai végzés összevethetősége tekintetében, illetve általában a jogegységi szempontú vizsgálat lefolytathatósága körében általános elvárásként azt fogalmazta meg, hogy az egymással összevetendő bírói döntéseknek legalább a releváns tényállási elemek tekintetében meg kell egyezniük, az indítványozó álláspontjától eltérően nem tekinthető sem az összevetéshez szükséges absztrakciót kizáró, sem pedig a Bszi. jogegységi panaszra vonatkozó rendelkezéseivel kapcsolatban azokon túlmutató vagy azokat „felülíró”, netán jogalkotásnak minősülő, mindezek következtében pedig az alkotmányosság szintjére felérő és ezért a XXVIII. cikk (1) bekezdésének és azzal összefüggésben a 28. cikk

sérelmét felvető *contra legem* jogértelmezésnek [3072/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [29]].

- [33] Az indítvány érvelése és a támadott jogegységi döntésben foglaltak vizsgálata alapján az Alkotmánybíróság megállapította továbbá azt is, hogy a Jogegységi Panasz Tanács a támadott döntésében – áttekintve azok tartalmát is – részletesen kitért az indítványozó által a jogegységi panaszában megjelölt korábbi, a BHGY-ben közzétett döntésre, és részletesen kifejtette, hogy azt miért nem tartja összevethetőnek a jogegységi panaszban az indítványozó által támadott – a felülvizsgálati kérelmet érdemben megvizsgáló, azt megalapozatlannak tartó – kúriai ítélettel.
- [34] Önmagában az, hogy egy egyébként létező és részletes indokolás valamelyik peres félre nézve hátrányos következtetés levonását eredményezi, természetes velejárója egy jogvita eldöntésének. Adott esetben azonban ez azzal a következménnyel is járhat, hogy egyes, a fél által fontosnak, sérelmesnek tartott kérdések vizsgálata szükségtelenné, netán lehetetlenné, jogszabály erejénél fogva kizárttá is válik. {3072/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [32]}
- [35] A Kúria jogegységi panaszeljáráásban hozott határozatában részletesen megvizsgálta és összevetette az indítványozó által hivatkozott bírósági határozatot a perbeli bírósági határozattal és arra a következtetésre jutott, hogy a felvetett jogkérdésben nem állapítható meg ügyszabotosság, így nem állapítható meg az sem, hogy a hivatkozott jogkérdésben a támadott határozat eltért volna a referenciahatározattól (Kúria Jpe. Határozata [28] bekezdés).
- [36] 3.3. Az indítványozónak az iratellenesség körében tett megállapításaival összefüggésben az Alkotmánybíróság utal a 3168/2025. (V. 15.) AB végzésében kifejtettekre, miszerint az iratellenesség, mint szakjogi-törvényességi kérdés önmagában (az alaptörvény-ellenesség szintjét elérő indokolás hiányában) nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét {3168/2025. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [30]}.
- [37] Az Alkotmánybíróság mindezek mellett megjegyzi, hogy az indítványozó által állított iratellenesség a hivatkozott bírósági iratok alapján egyébként sem megalapozott.
- [38] Az indítványozónak azt az állítását, miszerint a Jpe. Határozat iratellenesen rögzítette volna, hogy a perbeli esetben jelentős kifizetések történtek a felperes részére, míg a referenciahatározatként hivatkozott 2018-as Kúriai Ítéletben nem voltak ilyen kifizetések, cáfolja a referenciahatározat [39] indokolás-bekezdésében szereplő „kifizetésre nem került sor” kitétel.
- [39] Ugyancsak nem állapítható meg iratellenesség azon az alapon, hogy a referenciahatározatként hivatkozott 2018-as Kúriai határozatban „a károsult a kárüggyel kapcsolatosan a biztosító részéről érdemi választ nem kapott”, míg a 2023-as Kúriai Ítélet ügyében folyamatos tárgyalások voltak a peres felek között.
- [40] A vitatott szövegrészt ebben az esetben sem lehet elválasztani az ezt követő magyarázó (tag)mondattól. A Jpe. Határozat vitatott szövegrésze a következőképpen

szól: „Ezzel szemben a referenciahatározat alapjául szolgáló ügyben a károsult a kárüggyel kapcsolatosan a biztosító részéről érdemi választ nem kapott. A felperes maga közölte az alperessel, hogy a 2015. június 22-i szemlét követően a kárüggyel kapcsolatban válasz nem érkezett...” A vitatott mondatrészt („a károsult a kárüggyel kapcsolatosan a biztosító részéről érdemi választ nem kapott”) a Jpe. Határozat az ezt követő mondat első tagmondatával támasztja alá, hogy ti. „A felperes maga közölte az alperessel, hogy a 2015. június 22-i szemlét követően a kárüggyel kapcsolatban válasz nem érkezett”, ami a referenciahatározat [39] indokolás-bekezdésének harmadik mondatában foglaltaknak felel meg, így iratellenességről e vonatkozásban sem beszélhetünk.

- [41] Az indítványozó szerint végül iratellenes a Jpe. Határozat azon megállapítása is, miszerint megalapozatlan lenne az indítványozó azon állítása, hogy a Kúria a jogegységi panaszeljárásban referenciahatározatként hivatkozott - 2018-as Kúriai Ítéletben „egyszerűen csak egyetértett volna a másodfokú bíróság álláspontjával” az elévülés nyugvását eredményező ok hiánya kérdésében; ui. a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa nem vette figyelembe, hogy a szaktanács a 2018-as Kúriai határozatban kifejezetten utalt a felülvizsgált jogerős ítélet indokolására, az alábbiak szerint: „Az elévülés nyugvása körében a másodfokú bíróság helyesen foglalt állást. A jogerős ítélet indokolásában kifejtettekkel a Kúria egyetért.”
- [42] Az indítványozó azonban e körben is csak szelektíven idézett a Jpe. Határozatból, és az idézett mondatokat kiragadta a szövegkontextusából.
- [43] A referenciahatározat [39] indokolás-bekezdése valóban azzal az – indítványozó által hivatkozott – két mondatral kezdődik, miszerint „Az elévülés nyugvása körében a másodfokú bíróság helyesen foglalt állást. A jogerős ítélet indokolásában kifejtettekkel a Kúria egyetért”. A Kúria indokolásának gondolatmenete azonban ezt követően még további elemeket is tartalmaz. Az idézett két mondatot követően a Kúria még ugyanebben a bekezdésben további három mondatral, majd egy teljes bekezdés erejéig (ld. [40] indokolás-bekezdés) folytatta az ezzel kapcsolatos indokolását.
- [44] A Jpe. Határozat [26] indokolás-bekezdésének – indítványozó által vitatott – zárómondatát (miszerint „Alaptalanul érvelt tehát az alperes azzal, hogy a Kúria egyszerűen csak egyetértett volna e tekintetben a másodfokú bíróság álláspontjával.”) megelőzően azonban a Kúria ezt a megállapítását a következőkkel alapozta meg: „Értékelte itt a Kúria továbbá azt is, hogy a biztosítótársaság alperes a 2016. január 26-i válaszlevelében arról tájékoztatta az ellenérdekű felet, hogy a kárügyet felülvizsgálja, és a kárrendezést már lezártnak tekintette, ehhez képest viszont az alperes csak 2017. januárjában indított pert.”
- [45] A Jpe. Határozat továbbá utal arra, hogy „Mindezeknek a további tényállási elemeknek tehát a referenciahatározatban a Kúria kifejezett jelentőséget tulajdonított, hiszen ezt kifejtette és értékelte annak [39] bekezdésében”.

- [46] Iratellenesség tehát ebben a körben sem merül fel, hiszen az indokolás vitatott része – a fentiekben kifejtettek alapján – a hivatkozott bírósági iratokkal nem nyilvánvalóan ellentétes, azaz nem *contra factum*.
- [47] 4. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány Abtv. 27. §-ára alapított eleme valójában a támadott bírói döntés és az abban rögzített jogértelmezés szakjogi-törvényességi szempontú felülmérlegelésére irányul. Az Alkotmánybíróság azonban nem negyedfokú bíróság, és nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]; 3012/2024. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [32]}.
- [48] Az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [49] Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. (...) a tisztességes eljárás alapjoga (...) nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [50] Az Alkotmánybíróság az indítványban nem talált olyan körülményt, amelyet a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal illetve a jogorvoslathoz való joggal összefüggésben, alkotmányos jelentőségű eljárási szabályok érvényesülését érintő, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni.
- [51] 5. A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 2.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró